

Μαρμαρινά

ΑΘΗΝΑΙ: ΙΟΥΝΙΟΣ 1952
(ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΗΝΙΑΙΑ)
ΧΡΟΝΟΣ ΕΚΤΟΣ ΑΡ. ΦΥΛ. 72
ΙΔΡΥΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΩΤ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗΣ
Δ/ΝΣΙΣ: Φρ. Ρουζβελτε 41 - Αθήνα

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΔΙΑΒΙΟΥΝΤΩΝ ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ - ΗΜΙΕΠΙΣΗΜΟ ΔΗΜΟΣ. ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΠΡΟΙΚΟΝΗΗΣΙΑΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΔΙΑΣΦΑΛΙΖΟΝΤΑΙ ΕΠΙΣΗΜΟΤΕΡΑ ΟΙ ΦΙΛΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΛΛΑΔΟΣ - ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΕΝΑ ΔΙΚΑΙΟ ΑΙΤΗΜΑ ΤΩΝ ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΤΩΝ ΝΗΣΙΩΝ ΜΑΣ

ΕΧΟΥΝ ΚΗΡΥΧΘΗ "ΑΠΗΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΖΩΝΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ."

Οι τελευταίες επισκέψεις των Ελλήνων και Τούρκων επισήμων στις δύο γειτονικές χώρες και οι συμφωνίες της Αγκώρας έδωσαν την ευκαιρία να ανανεωθούν οι εκδηλώσεις της πίστωσης προς την χρησιμότητα της ελληνοτουρκικής φιλίας και να τονισθεί από τα επίσημότερα χείλη ότι είναι ανάγκη να ενισχυθή το ήθικόν πνεύμα της συμμαχίας και να αναπτυχθή η ελληνοτουρκική και με αμοιβαία κατανόησι συναδέλφωσι των δύο λαών.

Δεν γεννιέται αμφιβολία ότι αυτό είναι το όρθον και αυτό απαιτούν τα κοινά συμφέροντα Ελλάδος και Τουρκίας, ξεχωριστά μάλιστα σ' αυτή τώρη τη δύσκολη μεταβατική εποχή, που ο όριζον της παγκόσμιας πολιτικής εξακολουθεί να είναι συννεφιασμένος και η αγωνία συνέχει τις ψυχές όλων των ανθρώπων.

Γι' αυτό όχι μόνο για τους άρχηγους και τις κυβερνήσεις των δύο χωρών αλλά και για κάθε Έλληνα και Τούρκο δημιουργείται αυτόματα η υποχρέωση να συμβάλη στη διατήρησι και την ανάπτυξη της φιλίας και των σχέσεων καλής γειτονίας μεταξύ των λαών του Αιγαίου.

Γι' αυτό και πρέπει στο μέλλον να ξεριζωθούν τα εμπόδια που προβάλλουν πότε πότε και στενοχωρούν και αμβλύνουν, προσωρινά έστω, το ένδια-

φέρον της ελληνοτουρκικής φιλίας—όπως με το ζήτημα της αλιείας των Ελλήνων στα, κυριολεκτικώς ρευστά, σύνορα των χωρικών υδάτων της Τουρκίας.

Ευτυχώς, με τις επιτευχθείσες συμφωνίες μεταξύ των δύο κρατών, φαίνεται να ελύθηκε οριστικά και αυτή η επικίνδυνη παρεξήγησι. Άλλως τε, όταν υπάρχουν εκατέρωθεν ελλεικρινεία και καλοπιστία, κάθε εμπόδιο μπορεί να εκλείψει.

Όσο, μ' όλον τον ελλεικρινή ένθουσιασμό που αισθανόμεθα για την προώθησι των ελληνοτουρκικών σχέσεων τελευταία, ξεχωριστά έμεις οι Μαρμαρινοί έχουμε ένα μικρό παράπονο, για κάποιο εμπόδιο, πού, μοιραία και ασφαλώς χωρίς ειδική σκοπιμότητα, προέκυψε, στην περίπτωση επισκέψεων μας στην Τουρκία για προσκύνημα των γενέθλιων τόπων μας.

Όπως πληροφορούμεθα, για λόγους εθνικής ασφαλείας των οί τουρκικές αρχές εκήρυσαν απηγορευμένη την περιοχή της Προποντίδος και του συγκροτήματος των Μαμαρονησιών, και κατά συνέπεια δίν επιτρέπεται πιά να τα επισκεπτόμαστε έμεις από την Ελλάδα.

Σ' αυτό, λοιπόν, ήθέλαμε να παρακαλέσουμε την Τουρκική Κυβέρνησι ν' αναθεωρήση την απα-

γορευτική αυτή απόφασί της. Δηλαδή, να μὴν τὸν ἐμποδίζη, όταν κανένας συμπατριώτης μας Μαρμαρινός, ἀπὸ συναισθηματικὴ καὶ μόνο λαχτάρα, ξεκινάει νὰ προσκυνήσῃ τὸν τόπον τῆς καταγωγῆς του, ὑποχρεώνοντάς τον φυσικὰ νὰ σεβασθῆ ὅλους τοὺς ὄρους ὅπως καὶ τὸ ἠθικὸ πνεῦμα τῆς προσωρινῆς φιλοξενίας ἐκεῖ. Ἄλλως τε ὑπάρχουν σὲ κάθε γη-οὐδὲ ἀρμόδιες ἀρχές, οἱ ὁποῖες μποροῦν πολὺ εὐκόλως νὰ λαμβάνουν τὰ μέτρα τοὺς ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ νὰ ἐπιστοῦν τὴν προσοχὴ τοῦ ἐπισκέπτη ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ παρέχῃ αὐτὸς ὅλες τῆς ἐγγυήσεις γιὰ τὴν ἀστήρητῃ τῆς τῶν ὑποχρεώσεων του ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

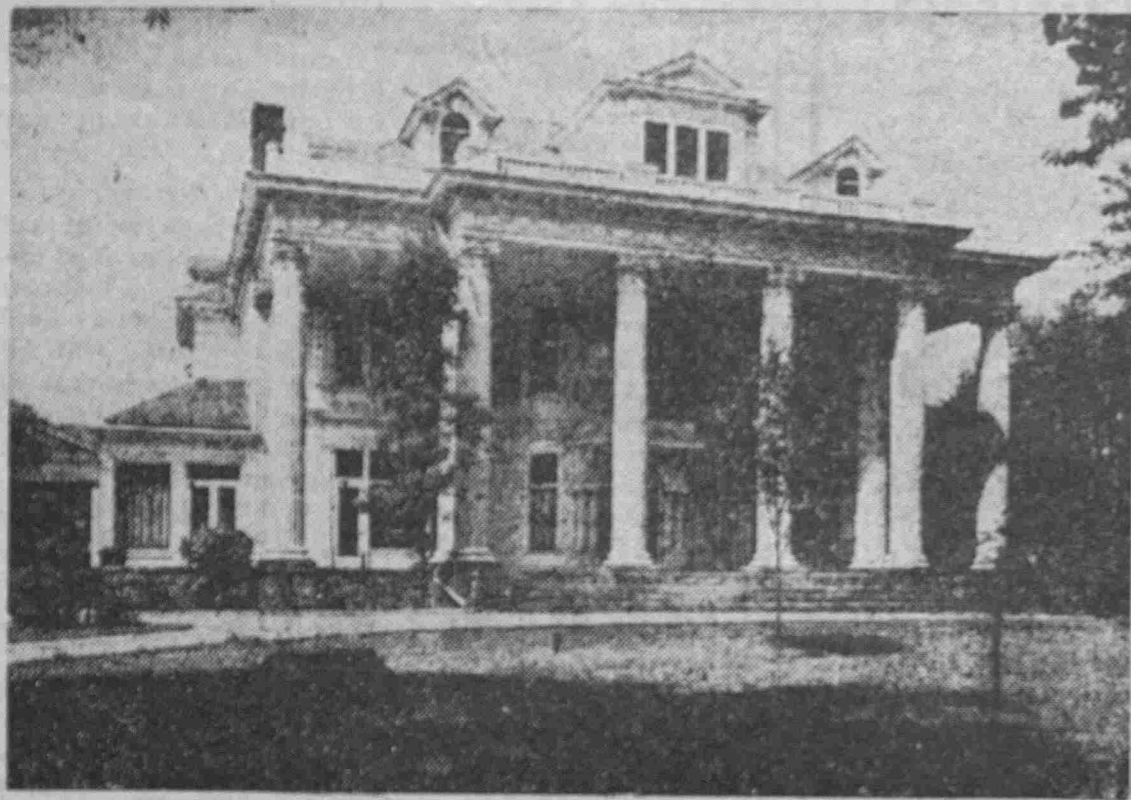
Ἐλπίζουμε δὲ ὅτι τὴν παράκλησί μας αὐτή—ποὺ ἐμπνέεται ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο ἀπὸ σ υ ν α ι - σ θ η μ α τ ι κ ο ὺ ς λόγους— θὰ εὕρωμε συννηγορία τόσο ἀπὸ τῆς ἀρμόδιες ἑλληνικῆς ἀρχῆς, ὅσο καὶ ἀπὸ τὸν Παναγιώτατο Οἰκουμενικὸ μας Πατριάρχην κ. Ἀθηναγόρα.

Καὶ τότε ἀσφαλὼς ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις θὰ δείξῃ τὴν δέουσα κατανόησι καὶ θὰ δεχθῇ νὰ ἱκανοποιήσῃ ἕνα βαθύτατο ψυχικὸν αἶτημα τῶν Μαρμαρινῶν, νὰ ξαναῖδουν, ἔστω καὶ γιὰ λίγο, τὴν ἀλησμόνητῃ πατρίδα τους καὶ νὰ φιλήσουν τ' ἁγιασμένα χώματα, ὅπου πρωτοεῖδαν τὸ φῶς...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΟΙΚΙΑΚΗ ΔΡΑΣΙ ΤΩΝ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΩΝ ΜΑΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΣΑΡΛΟΤΤ ΒΟΡΕΙΟΥ ΚΑΡΟΛΙΝΑΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΡΟΔΕΥΤΙΚΩΤΕΡΕΣ ΠΑΡΟΙΚΙΕΣ ΜΑΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΑΡΜΑΡΑ Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΣΧΑΛΑΚΗΣ

Τὸ μεγάλοπρεπέστατο Κοινοτικὸ κτίριον τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Σάρλοττ

CHARLOTTE, N. C. — Τὴν Κοινότητα τῆς Ἁγίας Τριάδος Σάρλοττ τῆς Βορείου Καρολίνας ἔδημιούργησαν ὀλίγοι Ἕλληνες, ἐμφοροῦμενοι ἀπὸ πολλὰ καὶ ὕψηλά θρησκευτικὰ καὶ πατριωτικὰ συναισθήματα.

Ἡ πίστις τῶν ὀλίγων ἐκείνων εὐσεβῶν Ἑλλήνων χριστιανῶν ἔθασματούργησε, διότι μαζί με τὰς ἀκαταπόνητους προσπάθειας καὶ τὸν φλογερὸν αὐτῶν ζῆλον, πύτῃσαν νὰ ἔχωσι καὶ ἀρίστους θεολόγους κληρικούς ὡς ἐφημέριους, τὸν Ἀρχιεπισκοπὴν κ. Ἀθηναγόραν Καβάδαν καὶ νῦν Μητροπολίτην Φιλαδέλφειας, τὸν Ἀρχιεπισκοπὴν κ. Αἰμιλιανὸν Πασχαλάκη, τὸν

Ἀρχιεπισκοπὴν κ. Ἀγαθόνικον Παπασταματίου καὶ νῦν Μητροπολίτην Καλαβρύτων, τὸν Μητροπολίτην κ. Νικάνδρον Πινάτην καὶ τὸν ἐπί δωδεκαετιῶν ἐφημέριον τὰ νῦν Ἀρχιεπισκοπὴν κ. Χρυσόστομον Παπαλάμπρου, οἵτινες, ἐπιφελοῦμενοι τῶν ἱερῶν συναισθημάτων τῶν χριστιανῶν τῶν εἰργάσθησαν ἀπὸ κοινῆς, ὅπως ἀναδείξωσι τὴν Κοινότητα Σάρλοττ ὡς μίαν τῶν προοδευτικωτέρων Παροικιών τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἐντὸς τῆς τελευταίας δωδεκαετίας ἡ Κοινότης τοῦ Σάρλοττ ἔσχε σημαντικὰς ἀλματικὰς προόδους, ἐξαιρέτως ὀργανωθεῖσα. Λειτουργοῦν

καλῶς ὀργανωμένοι Σύλλογοι, Σωματεία καὶ Ὀργανώσεις.

Ἡ μεγάλη Ἑθνικοθρησκευτικὴ Ὀργάνωσις Ἀχέπα, θυγατέρες τῆς Πηνελόπης, τῶν γιῶν τοῦ Περικλέους, οἱ μεγάλοι πατριωτικοὶ καὶ κεινωφελεῖς Σύλλογοι τῶν Ἀραχωβιτῶν τῆς Λακεδαιμονίας, τῶν Εὐρυτάων καὶ τῶν Ἀρκάδων.

Ἡ Κοινότης ἐπίσης πύτῃσε νὰ διοικηθῇ ὑπὸ Συμβουλίου δραστηρίων, τὰ μέλη τῶν ὁποίων ἐνεπνέοντο ὑπὸ παραδειγματικῆς ζήλου καὶ θρησκευτικῶν συναισθημάτων.

Πρὸ δωδεκαετίας ἡ Κοινότης ἠρίθμει μόλις τεσσαράκοντα πέντε οἱ-

κογενείας, νῦν δὲ ἀπαριθμεῖται ἀπὸ διακοσίας δέκα πέντε περίπου, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν τῆς περιφέρειας αὐτῆς. Δικαίως ἡ ὀλομέλειαι, συνέλευσις εἰς γενικὴν συνέλευσιν, πρὸ πένταετίας, ἀπέφασκε τὴν ἀνέγερσιν νέας ἐκκλησίας. Πρὸς τοῦτο δὲ ἐξέλεξε ἐικοσάμελη Ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν ἀρίστων μελῶν αὐτῆς, ἧτις συνεργαζομένη μετὰ τοῦ ἐκάστοτε Διῆκ. Συμβουλίου καὶ τοῦ ἱερατικοῦ προϊσταμένου πανοῦ Ἀρχιεπισκοπῆς κ. Χρυσόστομου Παπαλάμπρου, προήγαγον εἰς ἀξιόλογον θέσιν τὰ Κοινοτικὰ συμφέροντα.

Κατ' ἀρχὴν ἠγοράσθησαν εἰς περίβλεπτον θέσιν τῆς πόλεως ἡμῶν οἰκόπεδα διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ Κοινοτικοῦ κτιρίου.

Ἡ περίφημος αὕτη περιουσία ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα ὀλόκληρον τετράγωνον καὶ ἐπ' αὐτοῦ πλουσιώτατον μέγαρον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ ἐγκатаσταθῶν τὰ γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Ἐπισκοπῆς, τὰ Κοινοτικὰ γραφεῖα καὶ τῶν προοδευτικῶν Συλλόγων καὶ τῶν Ὀργανώσεων τῆς Παροικίας, τὸ Ἑλληνικὸν ἀπογευματινὸν Σχολεῖον, τὸ κέντρον τῆς Νεολαίας καὶ ἡ μίαι ἐκ τῶν μεγάλων αἰθουσῶν, ἧτις δύναται νὰ περιλάβῃ πλὴν τῶν τριακοσίων ἀτόμων, θὰ χρησιμοποιηθῇ δὲ διὰ τὰς ψυχγωγικὰς συγκεντρώσεις τῶν μελῶν τῆς παροικίας ἡμῶν.

Ἐπὶ τοῦ μεγάλου τοῦτου οἰκοπέδου θὰ γτισθῇ ὁ μεγαλοπρεπὴς καθάρως Βυζαντινοῦ ρυθμοῦ, καθεδρικὸς Ναός τῆς Ἁγίας Τριάδος, γυμναστήρια καὶ ὅ,τι ἄλλο συντελεστικὸν διὰ τὴν συγκράτησιν τῆς νέ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
στὴν 4η σελίδα.

ΕΞΕΧΟΥΣΕΣ ΜΑΡΜΑΡΙΝΕΣ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΕΣ

Ο ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ Κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ΕΞΑΡΧΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΤΑΦΟΥ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙ

Τὸν περασμένον μῆνα οἱ Μαρμαρινοὶ τῆς πρωτεύουσῃς εἶχαν τὴν χαρὰ νὰ εἰδοῦν μετὰ τὸν ἐκλεκτὸν συμπατριώτημας ἀπὸ τοῦ Πασαλιμάνι τῆς Προποντίδος Ἀρχιεπισκοπῆς κ. Ἰωάννη Οἰκονομίδη, ἐπίσημον ἀντιπρόσωπον τοῦ Παναγίου Τάφου στὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἡγούμενον τῆς Ἱερᾶς μονῆς Ἁγίου Γεωργίου Κρημοῦ στὸ νησί Χάλκης.

Ὁ ἱερολογιώτατος Ἐξάρχος προήρχετο ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ἐπέστρεψε εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀφοῦ ἔμεινε ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα περὶ τὸ 20ήμερον. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐδῶ παραμονῆς του περιῆλθε τῆς παροικίας τῶν Μαρμαρινῶν στὰς Ἀθήνας, τὸ Αἴγιον καὶ τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ἐξεδήλωσε τὸν ελλεικρινὴν ένθουσιασμόν καὶ τὴν ὑποδοχὴν του ποὺ βρικατετα ἀνάμεσα στοὺς ἀγαπητοὺς του συμπατριώτας.

Ἄν καὶ νεώτατος, ὁ πατὴρ Ἰωάννης, ἔχει ἀναπτύξει ζωερὴ ἑθνικὴ καὶ ἐκκλησιαστικὴ δράσι καὶ με σῦνεσι καὶ ἱκανότητα ἀσκεῖ ἤδη ἀξία ἐπὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν τὴν ἐπίσημη ἀποστολήν, τὴν ὁποία προσωπικὰ τοῦ ἔχει ἐμπιστευθῆ ὁ Παναγιώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Τιμόθεος. Με ξεχωριστὴ ἐπιτυχία ὁ λαμπρὸς Ἱερωμένος συμπατριώτης μας ἔχειρίσθη τὸ ζήτημα τῆς ἐπιστροφῆς τῆς κυριότητος τῶν κτημάτων ποὺ ἔχει ὁ Παναγιώτατος Τάφος ἐπὶ τὴν Τουρκίαν καὶ οἱ τουρκικὲς ἀρχές, ποὺ δείχνουν ἐπὶ τοῦ

προκειμένου ελλεικρινὴν διάθεσι καὶ πλήρη κατανόησι, θὰ δικαιώσουν τελικὰ τὸ σχετικὸ αἶτημα τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Γιὰ τὴν ἐν γένει δράσιν του, ὁ πατὴρ Ἰωάννης προήρχετο σὲ Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ παρασημοφορήθηκε μετὰ τὸ ἀναμνηστικὸν χρυσοῦ παρόσημον τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν 1500 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.

Σχετικῶς μετὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐπιστροφῆς τῆς κυριότητος τῶν κτημάτων ποὺ ἔχει ὁ Παναγιώτατος Τάφος ἐπὶ τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν ἐν γένει δράσιν τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, θὰ δημοσιεύσωμε στὸ ἐρχόμενον φύλλον μας βαρυσήμαντο συνέντευξι τοῦ ἐκλεκτοῦ συμπατριώτου δημοσιογράφου κ. Κλεάρχου Μιμήκου μετὰ τὸν πατριάρχικόν Ἐξάρχον κ. Ἰωάννη Οἰκονομίδην.

ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΟΥ ΠΡΟΚΟΝΗΣΙΑΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Εσωτερικού: Δοχ. 20.000
Αγγλίας: Δοχ. 1.132
Γαλλίας: Φρ. 1.000
Αμερικής: Δολ. 5
Γραφείων και Τραπεζών Δοχ. 60.000

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ
ΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
ΤΟ ΔΙΠΛΑΖΙΟΝ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ

**ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΙΣ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ**

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 5 § 1
τοῦ Α.Ν. 1092/1938
Τυπογραφίον καὶ κατοικία
Ἰωάννου Δεσφίνου
Δελφινόφωγ 154 - Παιδείας

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΩΝ

.... Τὰ «Μαρμαρινά Νέα» εἶναι ἡ μόνη παρηγοριά μου. Δὲν βλέπω τὴν ὥρα πού θά ἔρθουν γιὰ νὰ τὰ διαβάσω ἀπ' τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος, χωρὶς νὰ παραλείψω οὔτε γραμμὴ. Τὰ θεωρῶ ὡς ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὴ ζωὴ μου καὶ θὰ τ' ἀποχωρισθῶ μόνο ὅταν πεθάνω. Ὅταν τὰ διαβάζω, νομίζω πὼς εἶμαι στὴν ἀγαπημένη μας πατρίδα προπάντων τώρα πού διαβάζω τὶς περιγραφὰς σας. Διαβάζω καὶ ξαναδιαβάζω τὶς περιγραφὰς σας 10 φορές τὴν κάθε μιὰ καὶ κάθε φορά τὰ μάτια μου γεμίζουν ἀπὸ δάκρυα. Ἄς εἶναι εὐλογημένο τὸ δνομά σας γιὰ τὶς γλυκίαις συγκινήσεις πού μᾶς χαρίζετε μὲ τὴν ἐφημερίδα σας.

Σὰς χαίρειν
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΒΟΥΤΣΑ
Κάτοικος Λαυρίου

....Με βοθεῖα συγκίνησι διαβάζω στὰ «Μαρμαρινά Νέα» τὶς ἐντυπώσεις σας ἀπὸ τὸ ταξίδι σας στὴν πολυαγαπημένη Πατρίδα. Εἶμαι Γαλλίμιτς, γιὸς τοῦ Σταυρὶ τοῦ Γιακέμι, καὶ σὰς παρακαλῶ πολὺ νὰ μὲ πληροφορήσετε, ἂν εἶναι δυνατόν, ἂν σώζεται τὸ πατρικὸ μου σπίτι μεταξὺ τῶν τριάντα πού γράφετε ὅτι ἔμειναν στὴ Γαλλίμη. Ἐπίσης πολὺ σὰς παρακαλῶ νὰ μοῦ στείλετε ἂν ἔχετε φωτογραφίαι τοῦ χωριοῦ μου, πού δὲν ἐπαψα οὔτε στιγμὴ νὰ νοσταλγῶ ἀπὸ τότε πού φύγαμε ἀθελά μας ἀπὸ κοντὰ του... Μὲ ἀγάπην
ΔΗΜΗΤΡ. ΙΩΑΚΕΙΜΟΠΟΥΛΟΣ
Κάτοικος Θεσπίας

ΕΥΧΗΤΗΡΙΟ

Στὴν πολυαγαπημένη μας ἀνεψιὰ Θεοπούλα, θυγατέρα τοῦ Ἰορδάνη καὶ τῆς Μαρίας Παπαδοπούλου, τὸ γένος Ι. Καζίκια ἀπὸ τὸν Μαρμαρὰ καὶ τὸν κ. Πανταζή Πανταζίδη, πού ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των στὶς 8)6)52 στὴ Θεσσαλονίκη, εὐχόμεθα ἀνθόσπαστο καὶ εὐτυχισμένο τὸν συζυγικὸ τους βίον.

Οἱ θεοὶ
Σωτήριος καὶ Ζωὴ
Ἀγαποῦλου
Ἐμοῦπολις - Σύρου

Κοινωνικὴ Ζωὴ καὶ κίνησις

• ΝΕΑ ΤΩΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΟΙΚΙΩΝ ΜΑΣ •

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

—Θάνατοι:

Μετὰ πολυχρόνιο ἀνίατο ἀσθένεια ἀπέθανε τὸν π. μῆνα στὸν Πειραιῶν ἡ καλὴ συμπατριώτισσα Πολυξένη Καλαφάτη, τὸ γ. Ι. Βαρετάκη, ἀπὸ τὸν Μαρμαρὰ. Ἡ κηδεῖα τῆς ἐγένετο ἀπὸ τὸν Ι. ναὸ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Χατζηκυριαεῖου, μὲ συμμετοχὴ πλήθους κόσμου συγγενῶν καὶ φίλων. Τοὺς ἐγκατεστημένους στὸν Ἀγ. Φραγκίσκο τῆς Ἀμερικῆς ἀδελφοῦς τῆς κ. κ. Κωνσταντίνου καὶ Μενέλαου Βαρετάκη, τὰ τέκνα τῆς καὶ λοιποὺς συγγενεῖς τῆς, θερμὰ συλλυπούμεθα.

ΘΕΣΠΙΑΣ

—Βαπτίσεις:

Ἀνάμεσα σ' ἕναν κύκλο ἐκλεκτῶν καλεσμένων μεγαλοπρεπέστατα τελέσθηκε στὶς 26)6)52 στὴν Ι. Μονὴ τῶν Βλατάδων ἡ βάπτισις τοῦ μικροῦ γιου τοῦ συμπατριώτου ἀπὸ τὸν Μαρμαρὰ κ. Γεωργίου Εὐστράτου. Μιμηκοπούλου καὶ τῆς κ. Ὀλγας τῷ γ. Μπουμπούκα. Τὸν νεοφώτιστο ἀνεδέχθη ἀπὸ τὴν Ι. κολυμβήθρα ἡ κυρία Κλειώ Κυριακίδου, σύζυγος τοῦ ἐφοπλιστοῦ μας κ. Περιάνδρου Ν. Κυριακίδου, καλέσας αὐτὸ Εὐστράτιον.

Στοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς καὶ τὴν ἀνάδοχο εὐχόμεσθε νὰ τοὺς ζῆση καὶ νὰ τὸ χαίρονται.

Ν. ΑΜΜΟΥΛΙΑΝΗΣ

—Βαπτίσεις:

Ὁ γιὸς τοῦ κ. Ἀν-

δρέου Λαζανᾶ ἀπὸ τὴν Ἰερισσό, ἐβάπτισε τὸ κοριτσάκι τοῦ κ. Κώστα Τίμνη ἀπὸ τὴ Γαλλίμη καὶ τὸ ὄνομασε Μαρία, τὸ ὄνομα τῆς γιαγιάς του Μαργιοτίσας Μαρίνου.

—Ἡ κ. Ἀγλαΐα Μαλαιοῦ ἀπὸ τὰ Τρίκερα ἐβάπτισε στὴν Οὐρανόπολι τὸ ἐγγονάκι τῆς κ. Κοντιλιῶς Μιχ. Δαδιδῆ ἀπὸ τὴν Ἀλώνη (παιδί τῆς κόρης τῆς Παρασκευούλας) καὶ τὸ ὄνομασε Ἀντοασία. Ἡ βάπτισις ἐγένετο μεγαλοπρεπέστατη μὲ πληθῶρα καλεσμένων.

Τοὺς γονεῖς καὶ ἀναδόχους θερμὰ συχαίρουμε.

—Ἀφίξεις:

Προερχομένη ἀπὸ τὴν Κων/πολι ὅπου εἶναι ἐγκατεστημένη, ἔφθασε στὴν Οὐρανόπολι ἡ κ. Εὐτέρπη Γεωργ. Μαστραντώνη ἡ Πακιστὴ ἀπὸ τὴν Ἀλώνη, γιὰ νὰ δῆ τὴν ἀδελφὴ τῆς κ. Κοκκίνας Κωνστ. Λιάπη καὶ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς καὶ πατριώτας τῆς, πού εἶχε νὰ τοὺς δῆ ἀπὸ τὸν καιρὸ τοῦ ἐκπατριωμοῦ. Ἡ κ. Μαστραντώνη ἀνεχώρησε κατὰ τὸ τέλος Μαΐου ἐπιστρέφουσα στὴν Κων/πολι μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀναγαυρίσῃ στὴν Οὐρανόπολι, γιὰ νὰ ἐγκαταθῆ μόνιμος κοντὰ στὴν ἀδελφὴ τῆς.

Μαρία Ροδοκαλάκη

Ν. ΜΑΡΜΑΡΑ

—Ἀρραβῶνες:

Ὁ κ. Σάββας Εὐστράτου Μπόζανας καὶ ἡ δ. Κωνσταντίνης ἐβάπτισαν τὸ κοριτσάκι τοῦ κ. Ἰωάν. Λοκοβίτη καὶ

ὁ κ. Ἰωάν. Πέτρου Ἰωάννου ἀπὸ τὸν Μαρμαρὰ καὶ ἡ δ. Ἄννα Παναγ. Πετσῶνη ἀπὸ τὸ Καλαμίτσι Συκιάς.

Στοὺς μνηστευθέντας εὐχόμεσθε καλὰ στέφανα.

—Γάμοι:

Ὁ κ. Θεόδ. Χρ. Σικουρλῆς καὶ ἡ δ. Ἐλευθερία Πατρικίου Κοτρῶνη ἐτέλεσαν στὶς 24)2)52 τοὺς γάμους των, μὲ παράλυτον τὸν κ. Γαβριήλ Θ. Μαυράκη. Θερμὰ συχαρητήρια.

—Γεννήσεις:

Ἡ κ. Μαριὰννα σὺζ. Βασ. Στυλ. Κράντα, τὸ γ. Τριαντ. Λειβαδιῶτη ἐγέννησε κοριτσάκι στὶς 26)2)52.

—Ἡ κ. Ὀλυμπία Σάββα Σαββοπούλου τὸ γ. Γ. Λειβαδιῶτη, ἐγέννησε ἀγοράκι στὶς 28)3)52.

—Ἡ κ. Καλοῦδα Εὐστράτ. Μπουρούκα, τὸ γ. Χρ. Μπατζῆ ἐγέννησε ἀγοράκι στὶς 26)3)52.

—Ἡ κ. Κατίνα σὺζ. Λάμπρου Ἀποστ. Παντελῆ, τὸ γ. Κων. Καρανικόλα ἐγέννησε ἀγοράκι στὶς 22)4)52.

Ἡ κ. Μαρία σὺζ. Νικολάου Στεφ. Κουτρούλη, τὸ γ. Κωσμά Κωστίκα, ἐγέννησε ἀγοράκι στὶς 13)5)52.

—Ἡ κ. Ἐλένη σὺζ. Στεφ. Καλαϊτῆ, τὸ γ. Θεμ. Γιουβαρλάκη, ἐγέννησε ἀγοράκι στὶς 18)5)52.

Στοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς εὐχόμεσθε νὰ τοὺς ζῆσουν τὰ νεογέννητα.

—Βαπτίσεις:

Ἡ κ. Ἐλισάβετ. Σπ. Καβακάκη ἐβάπτισε στὶς 17)2)52 τὸ κοριτσάκι τοῦ κ. Ἰωάν. Λοκοβίτη καὶ

ΜΕ ΛΙΓΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

* ΤΟ νέο Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Προκονησιακοῦ Συνδέσμου, πού βγήκε ὕστερα ἀπὸ μιὰ τόσο θυελλώδη καὶ θορυβώδη συνέλευσι, πού κράτησε ἀπὸ τὶς 10 τὸ πρωὶ ὡς τὶς 4 τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς 25)5)52, εὐχομαι νὰ δικαιώσῃ τὶς προσδοκίαις τῆς παροικίας μας. Πολὺ περισσότερο, ἀφοῦ ἐπὶ κεφαλῆς βρίσκεται ὁ συμπατριώτης κ. Β. Ἰωαννίδης.

* ΣΗΜΕΙΩΝΩ ξεχωριστὰ τὴ συμμετοχὴ στὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Συνδέσμου μας τῶν δύο συμπατριωτιστῶν μας. Εἶ·αι μιὰ πρόδοσι. Πιστεύω ὅτι θὰ δώσουν νέα ζωὴ καὶ νέο αἷμα στὴ δραστηριότητα τοῦ μοναδικοῦ μας σωματεῖου καὶ θὰ σταθεῖν τὰ πνεύματα τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ὠραίου, πού εἶναι στοιχεῖα τῆς γυναικείας φύσεως.

* ΑΠὸ τὰ μέλη τοῦ παλαιοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δὲν ἔβαλε κανένα ὑποψηφιότητα, καὶ τοῦτο γιὰ τὴν περισσότερη σχεδὸν εἶναι μέλη τοῦ Δ. Σ. τοῦ Οἰκοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ, ὅπου, ὅπως εἶναι γνωστὸ, χρειάζονται προσπάθειαι καὶ επίπονα ἔργασια. Καλύτερα ἔτσι, νάναι τὰ δύο Συμβούλια ἀπερίσπαστα, τὸ καθένα στὸ ξεχωριστὸ ἔργο του, γιὰ ν' ἀναπτύξουν μιὰ εὐγενεὴ ἀμύλλα γιὰ τὸ καλὸ ὅλων.

* ΣΤΟ φύλλο Ἀπριλίου τῶν «Μαρμαρινῶν Νέων» ὁ ἀγαπητὸς συμπατριώτης κ. Θεοφανίδης μᾶς ἔδωσε μιὰ πολὺ ὠραία φιλολογικὴ περιγραφή Λαμπρῆς στὸ Πραστεῖο. Κάνοντας στὸ περιεχόμενον τῆς λίγου κουτσουμπολίου, γιὰ νὰ μὴν πῶ κριτικὴ, θὰ παρακαλέσω τὸν φίλατο μου κ. Θεοφανίδη νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ τοῦ κάμω τὶς ἐξῆς παρατηρήσεις: 1ον) Θὰ μᾶς ἱκανοποιήσῃ περισσότερο μιὰ Λαμπρὴ μὲ τὸν Ὄβριγιό, τοὺς φανούς κ.λ.π. κατὰ τὴ ἡθῆ καὶ τὸ ἔθιμα τῆς παλαιᾶς Πατρίδας μας, πού τὰ ζήσαμε παιδάκια στὸ χωριό. 2ον) Κάποιο λάθος θὰ κἀνη σχετικῶς μὲ τὸν Ψευτοσάββα, γιὰ τὴν ὅπως τοῦλάχιστον ἐγὼ γνωρίζω, Ψευτοσάββα δὲν ὑπῆρχε, ἀλλὰ ὁ Σάββας ὁ Σκρῆς, ὁ γιὸς τοῦ Ψευτογιώργη, πού εἶχε τὴ γριβα του. 3ον) Οἱ Πραστεῖτες δὲν λέγανε «σοκωσιὰ», ἀλλὰ «φορτιό» καὶ μάλιστα «γομάρι», κ' ἂν ἦσαν λίγα «μὰ ἀγκαλιά» (δάφνες). 4ον) Ὅπως μὲ εἶπε κάποιος φίλος μας ἀρκετὰ μεγάλος, στὸ Πραστεῖο, ὁ Ντεβράνος ποτέ του δὲν εἶχε ἀρνίκα καὶ μάλιστα νὰ τὰ κατεβάξῃ στὸ χωριό, εἶχε μόνο κατσίκες, καὶ κείνες στοὺς μοιράδες τους.

Τὸ Σκορπιδ'

τοῦ χάρισε τὸ ὄνομα Βασίλειος. Ὁνομα Λεωνίδας. Στοὺς γονεῖς καὶ ἀναδόχους εὐχόμεσθε νὰ τοὺς ζῆσουν τὰ νεοφώτιστα.

—Μνημόσυνα:
Στὶς 4)5)52 τελέσθηκε στὸν Ι. ναὸ τῶν Ταξιάρχων Ν. Μαρμαρὰ τὸ ἐτήσιον μνημόσουν τοῦ Παναγιώτη Πάππου. Παρευρέθησαν πολλοὶ συμπατριώταις.

—Ἡ κ. Νερατζούλα Κωνστ. Ἀργυρίου ἐβάπτισε στὶς 13)3)52 τὸ κοριτσάκι τοῦ κ. Ἀλεξ. Β. Σκουλῆ καὶ τὸ ὄνομασε Εὐδοξία.

—Ἡ κ. Φωτεινὴ Προδ. Τσαμούχη τὸ γ. Νικ. Ἰωάννου, ἐβάπτισε στὶς 3)5)52 τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Θωμᾶ Τζιμου καὶ τὸ ὄνομασε Νικόλαον.

—Ἡ δ. Σουλτάνα Θεμ. Γιουβαρλάκη ἐβάπτισε στὶς 25)5)52 τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Ἰωάννου Η. Χήρου καὶ τοῦ χάρισε τὸ

Κωνστ. Φυτράκης

ΣΥΣΤΗΣΑΤΕ ΘΕΡΜΑ τὰ «ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ» στοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους σας συμπατριώταις καὶ ἐγγράφατέ τους ἀνθρομήτας. Τὰ «Μαρμαρινά Νέα» εἶναι τὸ μοναδικὸ μέσον συνδέσεως καὶ ἐπαφῆς τῶν ἀπανταχοῦ Μαρμαρινῶν

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιούμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι ἀναλαμβάνομεν τεχνικὰ ἔργα ἐκ ΜΠΕΤΟΝ ΑΡΜΕ πάσης φύσεως

Ἀπὸ τοὺς πολ. μηχανικούς καὶ ἐργολάβους ἀναλαμβάνομεν ΟΙΚΙΕΣ μονοπλῶκ, ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΕΣ, ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ, ΓΕΦΥΡΕΣ κλπ. τὴν ξυλοτυπιάν, τὸν σιδηροῦν ὀπλισμὸν καὶ τὸ χύσιμο μπετόν, μὲ ξυλείαν ἰδικὴν μας φατούρα, ὡς ὑπεργολαβία.

Πεῖρα εἰκοσιπενταετῆς
Τέχνη ἀνεγνωρισμένης ἰκανότητος
Παραλαβὴ ἀπὸ ἐπιθλέποντα μηχανικὸν
ΘΕΟΦΑΝΗΣ Κ. ΒΟΥΤΣΑΣ & ΥΙΟΙ
ΚΟΡΙΝΘΟΣ
ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΣ—ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ ΑΡ. 5

ΤΑ ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

Hellenic Express

ΤΑΞΙΔΙΑ-ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ-ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ

Τοῦ συμπατριώτου κ. **ΙΩΑΝ. ΛΥΜΠΕΡΗ**
ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ 23 • ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ • ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 44-321

ΕΚΔΙΟΥΝ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΑ - ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ - ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑ

ΚΑΙ ΣΑΣ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΟΥΝ ΤΙΣ ΚΑΛΙΤΕΡΕΣ ΘΕΣΕΙΣ
ΓΙΑ ΕΝΑ ΑΝΕΤΟ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙ

Οἱ συμπατριώταις τοῦ ἐξωτερικοῦ πού ἐπισκέπτονται τὴν Ἑλλάδα, θὰ εὐρουν κάθε ἐξυπηρέτησι, ἐκδίδοντες τὰ εἰσιτήρια τῆς ἐπιστροφῆς των ἀπὸ τὸ πατριωτικὸ μας Πρακτορεῖο.

Ν. Γ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
Φρ. Ρουζβετ 41 Μέγ. Ἡλ. Σταθμοῦ
Τηλ. 20.088—26.816 Τηλέφ. 41.438

Λ Σ Φ Α Λ Ε Ι Α Ι
ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ—ΣΚΑΦΩΝ—ΠΟΛΕΜΟΥ
ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΠΛΗΡΩΜΑΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

Ἡ ΠΡΟΠΟΝΤΙΣ

ΑΣΦΑΛΕΙΑ: ΠΥΡΟΣ—ΘΑΛΑΣΣΗΣ
ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Ἔδρα: Ἀθῆναι, Φρ. Ρουζβετ 41 • Τηλ. 20-088
Πρακτορεῖα εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΣΤΟ ΝΕΟ ΜΑΡΜΑΡΑ

Ν. ΜΑΡΜΑΡΑΣ, Ί- ονίου (του αντιπροσώπου μας).— Προερχόμενος από τας Αθήνας, όπου εϋρίσκεται από τις 12 Απριλίου, εφθάσε τον περασμένο μήνα στο χωριό μας ο έγκανεστημένος από πολλά χρόνια στη Ν. Υόρκη αγαπητός συμπατριώτης μας κ. Σταύρος Παπαδάκης, συνοδευόμενος από την σύζυγό του κ. Χρυσόπηγ και την διαμεινούσα στον Πειραιά αδελφή του. Τους έκλεκτους ξενιτευμένους μας δεξιώθητο Κρηνοτικός μας Συμβούλιο στο Γραφείο της Κοινότητος, παρευρεθέντων των κ. κ. Σταύρου Απ. Κυριακού, Προέδρου, Νικ. Πουλή και Γ. Μηνά, συμβούλων, Κων. Καραλή Ιερέως, Γ. Φωτάκη Ιατρού, Ίωάν. Έμμανουήλ διδασκάλου, ένομοτάρχου Μακρυνιώτη άστου. Σταθμάρχου, Σταύρου Λουκάκη, Άλ. Ταουτσόγλου, Στυλ. Καλοσιτέρη, Θ. Διαμαντίδη, Κωνστ. Βλάχου, Άντ. Τσομπανίδη, Θεοδ. Τσιδεμίδη Κοινοτικού Γραμματέως και Κωνστ. Φυτράκη. Τόν λόγο έλαβε ο κ. Σταύρος Λουκάκης, ο οποίος ανέπτυξε τις ελλείψεις του χωριού μας και παρεκάλεσε τόν κ.

Παπαδάκη όπως διαβίβησεν τούς συμπατριώτας της Αμερικής θερμή παράκληση των κατοίκων του Ν. Μαρμαρά όπως έλθουν άρωγοί για την αποπεράτωση του Ταξιάρχη και την κατασκευή του ύδραγωγείου μας, τις δυο κυριώτερες ανάγκες του χωριού μας. Έγένοντο προτάσεις με λουκούμια και κονιάκ και ο κ. Παπαδάκης ύπεσχεθή να φρονισηγή τή συγκέντρωση ποσού 3500 δολλαρίων, όσα περίπου απαιτούνται ακόμη για την αποπεράτωση του Ταξιάρχη, ή δέ σύζυγός του κ. Χρυσόπηγ ή ύπεσχεθή ότι θα φρονισηγή τή συγκέντρωση και άποστολή ρουχιού σε άπορες οικογένειες του Ν. Μαρμαρά. Προς τούτο έζητήσε και έλαβε κατάστασι τών άπόρων οικογενειών. Ο κ. και ή κ. Παπαδάκη και ή αδελφή των άνεχώρησαν στις 8 Μαΐου με τόν π/κ «Άγιος Νικόλαος» τής συγκοινωνίας Νέου Μαρμαρά—Θεσ/νίκης, προπεμφθέντες μέχρι τής αποβάθρας από δλους τούς κατοίκους Νέου Μαρμαρά και με κωδωνοκρούσιες του Ταξιάρχη.

Προικοννησιαί ποιηταί
ΗΛΘΕ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ
Τού κ. Ήλ. Δ. Πρωτογάλη
Πάνε τά χιόνια λυθάνε εις τών βουνών τά μέρη λάμπει ο ήλιος μία χαρά ήλθε τό καλοκαίρι.
Στόν διολάλανο ούρανό μετρέται καθ' άστέρι γελά ή νύχτα κι' ή αύγή ήλθε τό καλοκαίρι.
Πουλάρια στή χαμόκλαδα πετόνε ταίρι—ταίρι τ' άκούς γά γλυκοκλαδού ήλθε τό καλοκαίρι.
Στούς κάμπους τρέχουν τά με λούλουδα στο χέρι και τραγουδούν με χαρά ήλθε τό καλοκαίρι.
Πηδούν τά φάρια στο γιαιλό και παίζουν με τ' άγέρι χαίρει' ο ναύτης τραγουδεί ήλθε τό καλοκαίρι.
Χαίρουν τόν κόσμο ο ή θνητέ όπως αυτός σε φέρει θάρρη μία ώρα νά σου πη πάει τό καλοκαίρι!...

Στις 22/5/52 εφθάσε στο χωριό μας, προερχόμενος από την Ν. Υόρκη, όπου από πολλά χρόνια είναι λαμπρά έγκατεστημένος, ο καλός συμπατριώτης μας κ. Στυλιανός Σκαρλάτος. Τούτον ύπεδέχθησαν θερμά οί κάτοικοι του χωριού μας και ιδιαίτέρως ή κόρη του θ/νις Μαίρη, ή όποία κατασκευασμένη έγνώρισε για πρώτη φορά τόν πατέρα της, ο όποιος είχε άναχωρήσει για την Αμερική πριν από 21 χρόνια, άφήςσας τήν σύζυγό του έγκυο. Στόν αγαπητό συμπατριώτη εύχόμαστε τό «καλώς ήλθε».

Η ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΛΥΓΕΡΗΣ

Τό τραγουδι τής Λυγερής είναι γνωστό με διάφορες παραλλαγές σε πολλές περιοχές τής χώρας μας. Η παρακάτω παραλλαγή, γνωστή στο Μαρμαρά πριν από 100 χρόνια, είναι μία από τις πιο χαρακτηριστικές. Είναι παρμένη απ' τό στόμα τής συμπατριώτισσας μας Ματίας Φωτιάδη.
"Όσο είν' τό μάκρος του γιαιλού, τό φάρδος του πελάγου, Τόσο είν' τής κόρης τό πανί που κάθεται και φαίνει. Στούς ούρανοūs τό διάζεται, στή γή τό έντυλίξει, Καταμείσι στή θάλασσα κάθεται και τό φαίνει. Τού κόνητ ή γυιός έπέραςε και τήν καλημερίζει : —'Ακόμη, κόρη μ' διάζεσαι, άκόμη, κόρη μ' φαίνεις ; Κι' έπαισ' ο νούς σου στο πανί και δέ με συντηχάινεις ; —Σέχο γραμμένο στο πανί και στο ζυλόχτηνό μου Στήν άκρη τής σάϊτας μου σ' έχω ζουγραφισμένο
"Η μάνα της τήν έβλεπε από ψηλό καλάτι. "Γιά σέκα—σέκα λυγερή νά διης τί θά σε κάνω' θάρδου τό βράδ' τ' άδέφια σου νά σε παραγοιδίωσω. "Ηρόδου τό βράδ' τ' άδέφια της κάσαν νά ξερανώσουν. "Ένας ναυγάταν τ' άσπρα του κι' άλλος τή φορεσιά του Κι' αυτός ο Μικροκοσταντής ναυγάταν τό σπαδί του. Κι' ή μάνα του τόν έλεγε : —Γιά σέκα—σέκα Κωνσταντή και μη πολυκαυμιέσαι Μιάν άδεφορούκα είχατε και κινή πλανεμένη. —Μάνα μ' και ποιος τήν πλάνεσε, τήν έχει πλανεμένη; —Τού κόνητ' ο γυιός τήν πλάνεσε, τήν έχει πλανεμένη. Βγάζει τό χαντζιράκι του στον ούρανό τό δείχνει. Και πάλι τό ξανάδειξε και στήν καρδιά της μπήκε Τότ' ή μάνα της μαινόβγαυνε με τά μαλλιά στα χέρια : —Γιά πές μου, πές μου λυγερή, τί ρούχα νά σε βάλω; Τόν χρυσοπράσινο ταφτά, για τόν χρυσογαλάζιο; Γ' αυτόν τόν χρυσοκόκκινο που σ' έφερε ο καλός σου; —Λέν θέλω γ'ω χρυσό ταφτά, οπτε χρυσογαλάζιο Οπτε τόν χρυσοκόκκινο που μ' έφερε ο καλός μου. Μ' αυτά να μείνω που φορώ, τά καταματωμένα Πάρτε παλτάδες δώδεκα, και διάκοι δεκαπέντε Και πά' νά με περάσατε απ' τού κόνητ' ού'γυιού τήν λέρτα.
Πήσαν παλτάδες δώδεκα και διάκοι δεκαπέντε Πήγαν και τήν περάσανε απ' τού κόνητ' ού'γυιού τήν λέρτα... Τού κόνητ' ο γυιός ξερανώσε μ' έξηντα παλιτζάρια : —Μαννάμ' τί λείψανο είν' αυτό και τί δοξολογία ; —Τής λυγερής, τής ξακουστής, τής μονοθυτήρας "Όπου τί γε σκοτώσανε τ' άδέφια της για σένα...
Βγάζει τό χαντζιράκι του, στον ούρανό τό δείχνει Και πάλι τό ξανάδειξε και στήν καρδιά τό μπηγε : Νά πά' νά μάς έδωσατε τά δυό μέσ' ένα μνήμα Πήγαν και τούς έδωσανε τά δυό μέσ' ένα μνήμα...
"Η κόρη βγήκε λεμονιά κι' ο νέος κυπαρίσι Χυμογέλασε ή λεμονιά φιλάει τό κυπαρίσι Χυμογέλασε τό κυπαρίσι φιλάει τή λεμονιά... Γιά δέστε τά μαργιόλικα και τά μαργιόλεμνα Καθώς φιλιούταν ζωντανά, φιλιούνται πεθαμένα.
Α. ΜΑΡΜΑΡΙΝΟΣ

Από τήν Ελλάδα με τις καλύτερες — όπως μας είπαν—άναμνήσεις, άφησαν δέ έδω, σε όλους μας, τις λαμπρότερες έντυπώσεις. Τους συνοδούσαν οί εύχες μας για ένα καλό ταξίδι.
Έπέστρεψε από τήν Κων/πολι όπου είχε μεταβή πρό ήμερών χάρην άναψυχής ο φίλος συμπατριώτης Γενικός Γραμματέας του Προικοννησιακού Συνδέσμου Πειραιώς κ. Κωνστ. Νικ. Αντωνιάδης, από τό Πραστεϊό. Ο κ. Αντωνιάδης άπεκόμισε από

ΟΙ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΙΕΡΑ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΑ ΜΑΣ ΚΕΙΜΗΛΙΑ

ΧΑΛΚΙΣ, Ίούλιος, (του αντιπροσώπου μας). —Στις 25 Μαΐου εφθάσε στήν πόλι μας προερχόμενος από τό Λός Άντων Δημητρίου Χαλκίδος εϋδε όπου είναι έγκατεστημένος ο συμπατριώτης μας από τό Πραστεϊό κ. Παναγιώτης Λαπαδάκης, συνοδευόμενος από τήν σύζυγό του κ. Θεοφανεία και τήν κόρη του θ/νίδα Νεφέλη. Τό ζεύγος και ή θ/νις Λαπαδάκη κατέλυσαν στο ξενοδοχείο «Παλιόροια», παρέμειναν δέ στήν πόλι μας επί πενήτημερον, στο διάστημα του όποιου έπεσκέφθησαν πολλούς συμπατριώτας και συγγενείς τ'ον, έγκατεστημένους έδω και στήν Άμάρυνθο. Τόν κ. Λαπαδάκη, τόν όποιο έπεσκέφθηκα στο ξενοδοχείο «Παλιόροια», εύρηκα βαθειά συγκεκινόμενο και μου ειπε επί λέξει τά έξης : «Από τήν όλιγοήμερη παραμονή μου στήν Χαλκίδα, διεπίστωσα τήν τραγική οικονομική κατάστασι που βρίσκονται οί περισσότεροι πατριώτες. Έπισκέφθηκα ένα προς ένα τά σπίτια τους και πολλοί απ' αυτούς στεροούνται ύγιεινής κατοικίας και έργασίας για ν' άνταπεξέλθουν στα τής καθημερινής διατροφής των. Τούτο όμως τό κακό δέν θεραπεύεται εύκολα. Χρειάζεται κρατική μέριμνα. Χρειάζονται μακροπρόθεσμα δάνεια να δοθούν στους άδυνάτους για να μπορέσουν να αξιοποιήσουν τήν έργασία τους και να τακτοποιήσουν τά τής κατοικίας των. Τέτοια όμως μέριμνα δέν βλέπω να φαίνεται από μέρους του Κράτους». Ο κ. Λαπαδάκη, ο όποιος διακρίνεται για τά πατριωτικά και θρησκευτικά του αισθήματα, έβοήθησε με κάθε τρόπο κατά τήν έδω παραμονή του πολλούς πατριώτας. Εζήτησε και προσκύνησε τις Άγιες Εικόνες του Πραστεϊού—Άγιον

Γεώργιον, Παναγίαν, και Άγιον Ίωάννην Θεολόγον, που είναι τοποθετημένες στον γυναικωνίτη του Ι. ναού του Άγιου Δημητρίου Χαλκίδος εϋδε τήν καταστροφή που έχει πάθει ή εικόνα του Άγιου Ίωάννου του Θεολόγου. ή όποία είναι Βυζαντινής τέχνης, έδωσε χρήματα να έπισκευασθή από ειδικό άγιογράφο και να τοποθετηθή σε κρύσταλλο, και παρεκάλεσε τόν σεβασμ. Μητροπολίτη Χαλκίδος να δώση έντολη να τήν τοποθετήσουν σε κεντρικώτερο σημείο του ναού. Τόν κ. Λαπαδάκη κατά τήν άναχώρησί του από τήν Χαλκίδα προέπεψαν μέχρι τόν σιδηροδρομικό σταθμό πολλοί συμπατριώτες και του εύχήθηκαν καλό κατευόδιον. Χουρμούζης Θεοφανίδης
ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ
"Η κ. Έλένη Καπάταγ, τό γ. Κωνσταντίνου Τσάκαλου από τά Σκουταί της Άλώνης, παρακαλεί τούς γνωρίζοντας να τήν πληροφορήσουν για τήν τύχη του εξαδέλφου τής Κωνσταντίνου Ρουμανάκη, που ήλθε τό 1925 στο Άγιον και νυμφεύθηκε τήν Σουλτάνα Τσακίρη και από τότε δέν έχει καμμία πληροφορία του. Οί γνωρίζοντες παρακαλούν να γράψουν στή δ/σι : κ. Έλένην Καπάταγ, Ούρανούπολιν Χαλκιδικής.
ΠΕΝΘ
ΦΩΤΕΙΝΗ ΣΟΦ. ΝΤΙΝΟΥ
"Ο σκληρός Χάρων κατέφερε βαρύ πλήγμα εις τήν καρδιάν του έν Κωνσταντινουπόλει εκλεκτού συμπατριώτου έξ Άφθνης κ. Σοφοκλή Ντινού, άρπάσας εκ του κόσμου τούτου τήν πιστήν και άφοσιωμένην σύζυγόν του Φωτεινήν. Τό μοιραϊόν έπληθε κατόπιν καρδιακής παθήσεως τήν 30 Μαΐου και ή κηδεία της επιβλητική έγινε τήν επομένη εις τήν Παναγίαν Σταυροδρομιού, ο δε ένταφισμός εις τό Πατριαρχικόν Νεκροταφείον Έγρη Καπού. Προήλθε πολλός και εκλεκτός κόσμος εκ τής άνωτέρας κοινωνίας, προσέτisan δύο άρχιερείς, κατέβησαν δέ και πλείστοι στέφανοι. Συλλυπούμενοι τόν βαρυνεθούοντα σύζυγον εχόμμεθα όπως ή μεταστάσα έχη γαίαν ελαφράν. Θ. Σ.Θ

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Από τήν Ελλάδα με τις καλύτερες — όπως μας είπαν—άναμνήσεις, άφησαν δέ έδω, σε όλους μας, τις λαμπρότερες έντυπώσεις. Τους συνοδούσαν οί εύχες μας για ένα καλό ταξίδι.
Έπέστρεψε από τήν Κων/πολι όπου είχε μεταβή πρό ήμερών χάρην άναψυχής ο φίλος συμπατριώτης Γενικός Γραμματέας του Προικοννησιακού Συνδέσμου Πειραιώς κ. Κωνστ. Νικ. Αντωνιάδης, από τό Πραστεϊό. Ο κ. Αντωνιάδης άπεκόμισε από

Από τήν Ελλάδα με τις καλύτερες — όπως μας είπαν—άναμνήσεις, άφησαν δέ έδω, σε όλους μας, τις λαμπρότερες έντυπώσεις. Τους συνοδούσαν οί εύχες μας για ένα καλό ταξίδι.
Έπέστρεψε από τήν Κων/πολι όπου είχε μεταβή πρό ήμερών χάρην άναψυχής ο φίλος συμπατριώτης Γενικός Γραμματέας του Προικοννησιακού Συνδέσμου Πειραιώς κ. Κωνστ. Νικ. Αντωνιάδης, από τό Πραστεϊό. Ο κ. Αντωνιάδης άπεκόμισε από

Η αυτοβιογραφία του Παναγιώτου Κουταλιανού

Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΑΥΘΕΝΤΙΚΗ ΕΞΙΣΤΟΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΘΥΡΛΙΚΟΥ ΑΘΛΗΤΟΥ ΜΑΣ ΚΑΤ' ΑΦΗΓΗΣΙΝ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

39 "Υστερα από μερικές μέρες αγοράσα ένα μικρό πλοίο, τό όποιο μετέτρεψα σε θαλαμηγό για να περιουδύσω και να δώσω παραστάσεις ανά τις παράλιες πόλεις τής χώρας. Κατά πρώτον έπλευσα στις Κυθωνίες (Αΐβαλη) και έμεινα στο πλοίο έως ότου έτοιμασθή τό μέρος για τις παραστάσεις, όταν δέ τούτο έτοιμάσθηκε ήλθαν οί Κυθωνιάτες με μουσικές και με άπεβίβασαν άνάμεσα σε πλήθος όμογενών τής πόλεως, των περιχώρων και τής Σμύρνης, που ήλθαν με πλοία για να με δοϋν μόλις μαθεύτηκε πως θά έβιδα παραστάσεις στις Κυθωνίες. Οί Κυθωνιάτες είναι από τούς άκραφινέστερους και έλληνοπρεπύτερους Έλληνες. Όταν λοιπόν ο λαός με ειδε να παίζω τις μπάλες σάν πορτοκάλια, να λυγίζω στον βραχιονά μου σίδερα και να κίωω τόσα άλλα άνάλογα γυμνάσματα, κατενθουσιάσθηκε και δέν με άφηνε να φύγω. Έμεινα επομένως εκεί περί τούς δυό μήνες, στο διάστημα τών όποιων έδωσα πολλές παραστάσεις και μία για τό νοσοκομείο τής πόλεως. Πρηνεπιόμμενος από δλόκληρο σχεδόν τόν πληθυσμό τής πόλεως, έπεβίβάσθην του πλοίου μου και άναχωρήσας από τις Κυθωνίες κατέπλευσα στή Μυτιλήνη. Έκει όμως ο Κισμήλ Πασάς μου άπαγόρευσε να δώσω παραστάσεις, μη τυχόν άνοψωθή μ' αυτές τό φρόνημα τών όμογενών τής νήσου, επομένως άνεχώρησα από εκεί και έπήγα στή Σμύρνη.

"Αμα εφθάσα στήν πρωτεύουσα αυτήτης Ίωνίας, συμφώνησα μ' ένα Σμυρνιό φρονηματία Έλληνα και λαμπρό άνθρωπο όνομαζόμενο Τάσσο Ζαχαρίου, ο όποιος είχε θεάτρο δικό του και έδωσα αρκετές παραστάσεις, στις όποιες ο κόσμος έρχόταν άθρόος και κατενθουσιάζετο. Κατά τήν άναχώρησί μου από τή Σμύρνη ή άγκυρα του πλοίου μου μπερδεύθηκε σε μία μεγάλη πέτρα απ' εκείνες στις όποιες δένουν τις φορτηγίδες και δέν μπορούσε τό πλήρωμα να τήν σηκώση. Διατάσσω τότε να μου δώσουν τόν κάβο, τόν τραβώ μόνος και σηκώνω τήν άγκυρα υαζί με τήν πέτρα μέχρι τήν πλήρη του πλοίου, όπου ειδε κι' έπαθε τό πλήρωμα να ξεμπερδέψη τήν άγκυρα από τήν πέτρα. Τόσο δέ ήταν τό βάρος τής πέτρας, ώστε όταν εφθάσε επάνω με τήν άγκυρα, σηκώθηκε ή πρύμνη του πλοίου. Με καιρό καλό εφθάσα στήν πατρίδα μου Κούταλη και εκεί έκαμα σταθμό, γιατί αισθανόμουν άθιαθεσία συνεπεί θέρμης που με προσέβαλλε συχνά. Ονειρευθείς δέ μία κόρη ή όποία μου ειπε ότι είναι ή Άγία Πρασκευή και μου συνέστησε να πάγω στήν έκκλησία της και να νιφθώ με άγιασμό, όπως θεραπευθώ, έπήγα στήν έκκλησία της, νιφθικα με άγιασμό και έγινε καλά. Έπειδή δέ ή έκκλησία είχε άνάγκη έπισκευής, έμίσθωσα τεχνίτες και τήν έπεσκεύασα, ύστερα δέ από αυτά έπήγα στο Μυτιόφυτο, γενέτειραν

της μητέρας μου και έδωσα μερικές παραστάσεις από τις όποιες κατενθουσιάζθησαν οί όμογενείς
Άνά τήν έλεύθερη Ελλάδα και Αίγυπτο
Έπιστρέψας στήν Κούταλη, διεχίμασα εκεί, κατά τήν άνοξι δέ άνεχώρησα για τό Τσανάκαλε, όπου έδωσα παραστάσεις, από εκεί δέ για τή Λήμνο, αφού προηγουμένως προσεγγίσαμε στήν Ίμβρο και προηγευθήκαμε κρέας και τρόφιμα. Φθάσαντες στο Κάστρον τής Λήμνου έδωσα πέντε παραστάσεις με πολύ Ικανοποιητικά άποτελέσματα, από εκεί δέ έπήγα στο Άγιον Όρος για να προσκυνήσω. Από τό Άγιον Όρος άπεπλεύσαμε με νότιο άνεμο για τήν Κούταλη, καθότι ειχα τάξει να δώσω μία παράστασι στον Άγιο Γεώργιο, ο όποιος εύρίσκεται άνέναντι, στή νήσο Άφοισιά, άλλ' όταν εφθάσαμε στα Δαρδανέλλια, άνεμος ενάντιος μας άνάγκασε να ποδίσουμε και να πάμε στή Σκόπελο. Έκει τήν παραμονή του Άγιου Γεωργίου ειδα στον ύπνο μου τόν Άγιο Γεώργιο, ο όποιος άρχισε να με δέρνη. Στήν έρώτησί μου ποιος είναι και γιατί με δέρνει, μου άπήντησε ότι είναι ο Άγιος Γεωργιος και έπειδή τόν άπάτησα και δέν έδωσα τήν ύποσχεθείσαν παράστασι, με δέρνει. Άπάντησα λοιπόν ότι ο καιρός με έμπόδισε να εκτελέσω τήν ύπόσχεσί μου και ύποσχεθήκα στον Άγιο να φέρω μια λαγήνα λάδι όταν με τό καλό επιστρέψω, όπως και έπραξα άργότερα. (Άκολουθεί)

